

REPAS à PRIX FIXES
ET à LA CARTE

Spécialités du Valais
ufs de premier choix

ILKSHAKES FRAPPE
LACES RATTISERIA

تمامی الفاظ جهان را در اختیار داشتیم

و آن نگفته‌یم
که به کار آید،
چرا که تنها یک سخن
یک سخن در میانه نبود:

ایران درودی آزادی!
ما نگفته‌یم

تو تصویرش کن!

کتابچه سه‌پنج | شماره ۲

نقاط عطف، چننش‌های هنری، نقاشی، موسیقی و ادبیات

MUNCH

enausschank vom

مدیون
نخمهای
زندگی

ا ایران درودی

قصد داریم هر چند وقت یکبار،
کتابچه‌ای به شکل پی‌دی‌اف در
مورد نقاط عطف، جنبش‌های
هنری، نقاشی، موسیقی و
ادبیات(شاعران، نویسندهان،
مترجمان و منتقدان) منتشر کنیم.
دومین شماره‌ی کتابچه‌ی
سه‌پنج در مورد ایران
درودی و مجتمعه
نقاشی‌های اوست.

در چشم

ایران درّودی عزیزم گمان می‌کنم من از جمله معده افرادی باشم که از گم شدن در میان دلالات های پیچ در پیچی که نقاشانی بیشمار با چشمی پر از بیم و امید در آنجا به دنبال «منوتوور» می‌گردند ترسی ندارند. نقاش، دانسته یا ندانسته همیشه تصویر شخص خود را می‌کشد. زیرا شکلهای زندگی کاری با زندگی شکلها ندارد، و این زندگی شکلها جدا از پدیده «شبیه‌سازی» پروردگار نمی‌شود. مدل فقط بهانه‌ای بوده است و نبودن مدل، نقاش را به مظهر مدل نزدیک می‌کند، که چیزی نیست مگر همان نیروی ژرف و نهفتگی که در درون ما جای دارد و هنرمند جز ترجمان آن، جز واسطه احصار آن نیست.

ژان کوکتو | سال ۱۹۶۳

اشارتی

احمد شاملو ۱۴۱ اسفند ۱۳۵۱
به «ایران درودی»

پیش از تو
صورتگران
بسیار
از آمیزه برگ ها
آهوان برآوردند؛
یا برشیب کوهپایه ئی
رمه ئی
که شبانش در کج و کوج ابر و ستیغ کوه نهان است؛
یا به سیری و سادگی
در جنگل پرنگار مه آلود
گوزنی را گرسنه که ماغ می کشد.
تو خطوط شباht را تصویر کن :
آه و آهن و آهک زنده
دود و دروغ و درد را -
که خاموشی

تقوای ما نیست .

سکوت آب می تواند خشکی باشد و فریاد عطش؛
سکوت گندم می تواند گرسنگی باشد
و غریبو پیروزمندانه قحط؛
همچنان که سکوت آفتاب
ظلمات است .

اما سکوت آدمی فقدان جهان و خداست.-
فریاد را تصویر کن !

عصر مرا تصویر کن
در منحنی تازیانه به نیشخط رنج ؛
همسایه مرا
بیگانه با امید و خدا؛
و حرمت ما را

که به دینار و درم برکشیده اند و فروخته .
تمامی الفاظ جهان را در اختیار داشتیم
و آن نگفتهایم
که به کار آید،

چرا که تنها یک سخن، یک سخن در میانه نبود:
آزادی!
ما نگفتهایم
تو تصویرش کن!

IRAN DARROUDI

Peintre

du 22 janvier au 16 février 1974

GALERIE ATRIUM ARTIS

6, rue des Chaudronniers - Vieille Ville - Genève

Impression Pulfrich-Metzger

اوہم

متعدد

ایسیمها

”

الفونسو دنو ویلاته یی اورتیز

مجله نودادس، 10 مه 1976

ایران درّودی ، که هم به سنت "بیان گرایان" "پیوسته است ، هم به حق به "مکتب پاریس" تعلق دارد و هم از خود انگیختگی "تصنعت گرایان" سرشار است ، آرمان های زیبایی شناختی ، رویاهای و شوق شکل آفرینی خود را از طریق سطوح و ساختارهایی مسحور کننده به تصویر می کشد که در آنها شکلها چنان مستحیل می شوند که هر گونه منظر واقعی را از کف می دهند که به جوهر خلاقیت انفعالی و فرآیند آرمانی ای که ، به طور مطلق ، همنوایی و تناوب ارزش های توهم آفرینی تجسمی را به ذهن متأادر می سازد ، می رساند .

درّودی با استفاده از لکه های رنگ و شکل های منشعب از آنها ، از ناممکن ها مناظری می آفریند ، نظیر آنها یی که سواژ ، فوتريه و هنرمندان دیگری چون مالویج و آرشیل گورکی ماهرانه پرداخته اند . ماحصل کار چهره نگاره هنرمند ، حقیقت کسی است که نخست برای دل خود و سپس برای تخیل ذهنیت بیننده فعال به فراخور امیال و نوسانات روحی خود می آفریند ، و در این رابطه هر وسیله ای برای بیان موجه است .

درّودی یک بیان گراست ، اما نه به معنای انسان گرایانه ی لفظ یا در مقام نماینده ی گرایش معطوف به کاستی ها و دردمندی ها و ماجراهایی که انسان فرار از خود دارد ، برعکس ، با ارائه نقوش خود به شیوه ای گویی خوشنویسانه ، با دوری جستن از هر آنچه واقعی است ، واقعیتی دیگر پدید می آید ، سرشار از

نمایشگاه نقاشیهای :

ایران درودی

از تاریخ ۱۵ تا ۲۷ آبان

گالری الکساندر

Exhbition of Paintings

By

iran darroudi

6/19 nov. 1976 ·

alexander gallery

ساختمن بیمه آسیا . خیابان تخت جمشید

ساعات بازدید

صبح ها ۱۲ تا ۶ و نصف ها ۳ تا ۷

takht-e jamshid ave.

bimeh asia building

9.to 12.am. 3.p.m.to 7.p.m.

شکل های ذهنی یا تصادفی ، که حکایت از خود بیگانگی نقاش امروزی است .

ترکیب های او ، شاعرانگی تخیل آمیز او ، نوعی یگانگی که همانا تنها ی است و آشکارا بازسازی ماوای طبیعی جهان پیرامون او ، یا دست کم ترسیم جهانی است که در توهم خود از هماهنگی محیط دارد . رنگماهی هایی که از آتش تا یخندان مکان هایی وصف ناپذیر را در بر می گیرند ، همه بیانگر موضع اخلاقی و هنری درودی هستند : تخطی از نظام های آشنا ، برافراشتن پرچم انتزاعی ، و هماوایی از دیدگاه های گوناگون با واپسین کارهای ماتیس ، و بی گمان ، با بهسازی هایی از حیث زندگی روزمره ، با آثار سزان ، همانند است .

درودی هر لحظه بیشتر از قبل ، از مرزها فاصله می گیرد تا در اوهام متعدد "ایسم ها" و گرایش های زود گذر ، آشکارا بگوید ، که تمامی هنر در نهایت ، در تضادی ابدی است . رهابرد این هنرمند ، صداقت و خود انگیختگی اوست و نگاه بی آلایشی که با آن به نمایش توان دراماتیک انتزاع و گرافیسمی می پردازد که بیشتر کسانی را که به چشم حساسیت می نگرند دچار حیرت می سازد .

“ LA GALERIA ”

HEGEL 307-C POLANCO 531-97 11

Iran DARROUDI

DEL 10. AL 12 DE JULIO DE 1975

این بی نهایت مثله شده

الوتن - شاعر و منتقد بلژیکی ا

ایران درّودی نشانی از ایران

شعر، «این بی نهایت مثله شده ...» این ویرانی برای خاطر آن بی ایمانان (ابن الوقت)، وقدر ناشناسان هنر ناب. از این رو حظ وافر نزد ما همانا دیدن نقاشی های تحسین برانگیز ایران درّودی است. چگونه می توان در مورد هنرمندی والا و کامل سخن راند که 35 سال همزیستی با هنرها زیبا در پاریس او را به پختگی و خلوص رسانیده... . به گمان من او دارای احساسی است ژرف ... این احساس فرازمینی رنگ ها و نورها... تناسب رنگ ها و حجم ها... ظرافتی بی نهایت هنرمندانه، حساس و چقدر هم پر احساس... اوج درک و انتقال معنا همانگونه که طبیعت زنانه او نیز بیانگر آن است.... .

به یقین رنجی شعله ور اما خموش عمق اندوه او را در آثارش ابراز می دارد. داشتن چنین نگاه نافذی به طور حتم مستلزم اندوختن تجربه ای است فراوان که گاه می بایست آنها را با سعه صدر پذیرفت و حفظ کرد. بنگرید، این نگاه نافذ را در آثار نقاش والا، هنرمند واقعی و در یک کلام مرید واقعی هنر اصیل، که آثارش مملو از هیجان است و واژه خدایی بودن را توصیف می کند. من او را خانم ایران درّودی می نامم.

زبان دشت‌ها، رنگ‌ها، سایه روشن‌ها

اما روئدا رامیرس، نشریه فرهنگ مکزیک ا

شماره ۳۸۱ - ۲۸ می ۱۹۷۶

ایران درّودی اصالتاً اهل مشهد ایران است. شمار نمایشگاه های انفرادی و گروهی وی واقعاً به رقم شکفت انگیزی بالغ می گردد. ایران درّودی در سال ۱۹۳۶ در مشهد، ایران متولد شده است. مطالعات نقاشی خود را در مدرسه عالی هنرهای زیبای پاریس و نیز تاریخ هنر را در مدرسه لوور همان شهر به پایان رسانیده و هنر ویتره را در آکادمی رئال بروکسل در بلژیک فرا گرفته است. علاوه بر این تحصیلات مربوط به تولید فیلمهای تلویزیونی را در مؤسسه آر. سی. ای نیویورک به انجام رسانیده است.

تعداد جوازی که ایران درّودی کسب کرده بسیار است. از آنجمله اند جایزه مسابقه بین المللی کان و « جایزه زن هنرمند سال ۱۹۷۳ » که در آنسال به بهترین زن هنرمند دنیا اعطاء شد.

بی یمال ۱۹۶۸ و نیز (مدت پنجاه دقیقه) و شناخت هنر - ضبط نهضت دقیقه ای برای تلویزیون ایران - محصول خود شخص ایران درّودی است که جدیدترین آثار نقاشی خود را در پاییخت ما به نمایش می گذارد.

ضمون اینکه خاستگاه او شهری است که ظاهراً عرفان در آن حد و حصری ندارد (قرآن را در حکم اساس یک دین و مذهب حفظ می

کند ...) به شیوه اروپایی تحصیل کرده است، پاریس فقط آغاز راه است نه پایان آن. پاریس زمینه کار است نه هدف غایی. فقط مکانی است برای رسیدن به کمال و جهش. سایه ای است با یک آفتاب با پرورمنتۀ جدیداش: بلند پرواز، متعهد و متفاوت.

ایران سازنده خبرهای جانبخش است. برتر از همه، آرامش ناپذیرتر، نسبی و مطلق. فلسفه ای که به کیمیاگری شکل‌ها بدل شده است. شکلی بسط یافته به رمز در سراشیب رازها. گشودن یک راز در عین حال دست یافتن به ناممکن مرزهای همیشه بسته شک هاست. درّودی ساكت و نگران است. طوفانی وجودش را فراگرفته و در نظاره است. در آغاز و پایان هر یک از رازهایش پدید و ناپدید می‌شود. کاشف رمزهایست. درحال گمانه زنی. راستی گونه گون به زبان دشت‌ها، رنگ‌ها، سایه روشنها، کمپوزیسیون، ریتم، مضامین و نگرانی‌ها ...

گرمایی شورانگیز در شعله‌های نفت یادآور بازاری داغ. بازار بی پایان جان. تسخیرناپذیر. لااقل به تمام و کمال و به قطع. ایران درّودی که در هدف غایی و مبهم خویش تنها مانده است رازی را بازگو می‌کند. راز مردم خود. راز خویشن. و شاید راز تمام شناخته‌های ناشناختنی. دستخوش حوادث؟ شاید، رازی که خود را پنهان می‌کند برای این است که کاملاً پنهان بماند. آیا از نگرانی‌های حال و آینده و قدرتی که مستغرق شهوت آتش افروزی‌ها، خون و مرگ است، شرم دارد؟

وارث وهم و نگرانی‌های شوم. دور اندیش و درگریز. هنرمند. دست و دلباز در مقام یک خلاق و در عین حال قانع.

و تأمل و تفکر دامنه می‌گسترد لیکن امکان برای رمز و کنایه‌ها کاستی می‌گیرد. چون گشودن راز دست کشیدن است از اطمینان و موقع شناسی.

معلوم نیست هنر تا به کدامین نقطه میراث اشباع شده از رمز و راز را بازگو می کند و یا، بعبارت دیگر رازی در حد کمال ساخته و پرداخته شده به چیزی بیش از یک آئین و نظم خود خواسته و تسليم بدان تبدیل می شود. آنچه را که باید بپذیرد می پذیرد: باید برای شناخت و کسب شعور (لااقل تا اینجا) به بلندای نسبی قامت آسمان، بارها زمین خورد. در شیوه تفکر غرب، سنت اگوستین نه معلول است و نه تحول پذیر، بلکه به دلخواه خود حضور دارد و از فرصت بهره می جوید. نه از باب همدلی و همزبانی، بلکه به صراحت و به شیوه خاص خود، دقیق و مؤکد.

بنظر والاتر از یک قهرمان، یک قدیس می نماید. اما برای کسی ارزش رنگین کمان را می شناسد، او ترکیب رنگهاش را اثبات کرده و خواسته است با هستی زبان بسته آن به گفتگو نشیند، بعبارة دیگر، بطور نسبی حاصلی که بقیه در بازگشائی ممتد رمز و رازها بدست داده اند متوسط است.

ایران درودی (متولد ۱۱ شهریور ۱۳۱۵ در مشهد) نقاش برجسته ایرانی است. او همچنین کارگردان، نویسنده، منتقد هنری و استاد دانشگاه رشته تاریخ هنر است. درودی به عقیده برخی پیرو مکتب فراواقع‌گرایی (سورئالیسم) است. سال‌وارور دالی هیچ‌گاه سبک درودی را نزدیک به سبک خود نمی‌دانست و درودی را هنرمندی از خطه شرق با نوق و استعداد بینهایت توصیف می‌کرد.

نشریه الکترونیکی سه‌پنج
(صدای مستقل ادبیات ایران)